

Indenrigs- og sundhedsministeren

Indenrigs- og
Sundhedsministeriet

Socialborgmester Mikkel Warming
Formand for Dugnad Michael Lodberg Olsen
Rådhuset
1599 København V

København, den 02 MAJ 2007
Internationalt kt. j.nr.: 2006-14324-16

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Socialforvaltningen
Personalesekretariatet

07 MAJ 2007

Kære Mikkel Warming og Michael Lodberg Olsen

J.n. 2006-1919

Tak for jeres brev af 8. februar 2007, hvormed partnerskabet mellem Københavns Kommune og Dugnad Center Vesterbro i forbindelse med arbejdet med at få grundlaget for og indholdet af forsøget med sundhedsrum helt på plads beder mig om at forholde mig til Sundhedsstyrelsens tilkendegivelse om, at det vil være i strid med forpligtelsen til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i udøvelsen af gerningen, hvis sundhedspersonale medvirker til intravenøs indtagelse af lægemidler, der er ordineret til peroral indtagelse.

Jeg skal i den anledning oplyse, at spørgsmålet om, hvorvidt sundhedspersonales medvirken til intravenøs indtagelse af lægemidler, der er ordineret til peroral indtagelse, vil være i strid med forpligtelsen til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i udøvelsen af gerningen, er et sundhedsfagligt spørgsmål, som Sundhedsstyrelsen som øverste sundhedsfaglige myndighed er den rette til at tage stilling til. Jeg må på den baggrund henholde mig til styrelsens tilkendegivelse.

Med jeres brev beder partnerskabet mig også om at genoverveje afvisningen af fixerum. Således foranlediget skal jeg understrege, at regeringen fastholder sin afvisning, som på ingen måde er baseret på det, I kalder "luftige ideologiske" overvejelser. Tværtimod er afvisningen baseret på meget grundige overvejelser, hvoraf flere er ganske jordnære, medens til gengæld ingen er ideologiske.

Som det vil være jer begge bekendt har jeg efterhånden i flere omgange – bl.a. direkte over for Københavns Kommune såvel som over for de lokale kræfter forsamlet i Dugnad Center Vesterbro – redegjort udførligt for de omhandlede overvejelser, og jeg skal derfor i denne omgang begrænse mig til at nævne, at konsekvenserne taler klart imod fixerum, som er et kvalitativt betydeligt mere vidtgående skridt end f.eks. metadonbehandling, vaccinationsordninger og udlevering af sprøjtesæt med vandampuller og et klart udtryk for en legaliseringstendens. Bærende for tanken om fixerum er, at hensynet til skadesreduktion må have absolut forrang. Problemet er, at en helt konsekvent forfølgelse af dette hensyn kolliderer med selve kernen i narkotikapolitikken: Imødegåelsen af al ikke-medicinsk og ikke-videnskabelig anvendelse af narkotika. Dilemmaet bliver helt klart med spørgsmålet: Hvis det offentlige etablerer fixerum, hvorfor skal det offentlige så ikke også simpelthen udlevere heroin til de stofmisbrugere, der opsøger fixerummene i stedet for fortsat at lade stofmisbrugeren være henvist til først at begå kriminalitet og prostituere sig for at kunne skaffe heroinen på det illegale marked? Det-

te har fortalerne for fixerum ikke kunnet give en rationel og holdbar begrundelse for. Fortalerne har heller ikke kunnet besvare mere praktiske spørgsmål om bl.a. afgrænsningen af det område, hvor besiddelse af narkotika skulle være acceptabelt.

Jeg er ked af og nok også lidt forundret over, at I kalder forsøget med sundhedsrum for et "tomt kompromis". Grundlaget for og indholdet af forsøget tager jo udgangspunkt i Dugnad Center Vesterbros egen ansøgning, som efter det konstruktive møde, vi holdt her i ministeriet i forbindelse med Vesterbro-puljens udmelding, blev til i samarbejde med Københavns Kommune, og som er blevet konkretiseret i den samlede initiativbeskrivelse, partnerskabet mellem kommunen og Dugnad Center Vesterbro efterfølgende har udarbejdet. Jeg trøster mig dog med, at I trods alt giver udtryk for, at det vil være godt med et sundhedsrum, hvor man på et og samme sted kombinerer relevante sundhedsfaglige tilbud med socialfaglig rådgivning og værestedsfunktion mv., og at I vil blive glade for sundhedsrummet, når I en gang har fundet egnede lokaler til det.

I øvrigt har jeg på intet tidspunkt forestillet mig, at sundhedsrummet i sig selv vil løse alle de problemer, som stofmisbruget giver anledning til på Vesterbro. Imidlertid mener jeg, at vi med sundhedsrummet fra centralt og kommunalt hold sammen med de lokale kræfter har udviklet et initiativ, som kan bidrage til forbedring af forholdene for stofmisbrugerne og de øvrige borgere på Vesterbro. Jeg mener, at vi med dette initiativ i fællesskab kan bidrage til indsatsen fra Københavns Kommune, som jo er den myndighed, der først og fremmest er ansvarlig for imødegåelsen af problemerne på Vesterbro.

Med brev af 1. december 2006 har partnerskabet fremsendt den samlede initiativbeskrivelse, som jeg allerede har nævnt. Hermed er grundlaget for og indholdet af forsøget med sundhedsrum efter min opfattelse stort set på plads. Som det fremgår af det brev af d.d., hvormed Indenrigs- og Sundhedsministeriet har gjort en række bemærkninger til initiativbeskrivelsen, udestår nu alene drøftelse af et par konkrete spørgsmål, før alt er faldet helt på plads.

Jeg vil fortsat med stor interesse følge arbejdet og imødeser nu, at vi med de omhandlede drøftelser kan få grundlaget for og indholdet af forsøget med sundhedsrum endeligt på plads, og at I finder egnede lokaler, så også iværksættelsestidspunktet kan fastlægges endeligt.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen

Kopi: Sundhedsstyrelsen

SOF SEKR RÅDHUSET		
	Behand.	Orient.
Borgmester		XV
Direktør		
Vicedir. CSN		
Vicedir. JE		
Vicedir. SB		
Sekr.chef		
SUD		
Alle kt. chefer		
Socialcenter		
Fagkontoret		
Henlægges		
Dato:		

Kopi til:

LA V